

העולם, התחתון

הסלמה

במלחמת הכנופיות

השעה היתה ארבע לפנות בוקר, כאשר שני קילוגרמים של חומר נפץ התפוצצו בפתח מועדון-הלילה פיגאל, בכיכר סמואל על שפתייהם בתל-אביב. ההתפוצצות הרעידה את כל חלקה הדר-

היתה להרוג עשרות — גברים נשים וילדים. אך האנשים שהניחו את החומר, לא הוטרדו על-ידי מחשבה זו.

גם לדעת המשטרה, היה זה מעשה פלילי. לא רשמית, הסכימו קציני המשטרה כי היה זה סיבוב נוסף במלחמה הנטושה בי-עולם התחתון התל-אביבי. אברמיקו שוקי רון, בעל פיגאל, נעצר לפני מספר חודשים כחשוד ביריות ובפציעת אדם במועדון לילה.

היה בפיצוץ אות אזהרה לכל אלה הטור-

בניין מערזון "פיגאל" לאחר הפיצוץ זליזול בחפים מפשע

ענים. כי כל זמן שאנשי העולם התחתון נלחמים זה בזה ומחסלים זה את זה — שיהיה להם לבריאות, ואל לה למשטרה להתערב. הצרה היא, שכשהם עושים זאת, לא איכפת להם גם אם ייהרגו עוברים ושבים חפים מפשע.

רומי של העיר. השריפה שפרצה החלה מתפשטת במהירות, השמידה שורת חנויות סמוכה. שני אנשים נפצעו, שלישי התעלף. הבניין, השייך למשפחת מוגרבי הנודעת, נפגע קשות.

"אל-פחח", נזעקו רבים. לא כך היתה דעתו של בעליו של פיגאל, שישן אותה שעה במלון סלע הסמוך: "זאת נקמה ג'די", אמר ברגע שנשמע הפיצוץ — לפני שידע כי מועדונו הוא זה שפוצץ.

רפואה מגיפה של ילדי "תלדומיד"?

אות האזעקה, שניתן במשרד הבריאות בירושלים, גרם דאגה מיידית בקרב

מקרב אלי קרב. בתוך העשן וההריסות, שכיסו את כל קטע הרחוב, נעצרה מכונית. בתוכה היו העיתונאית זיוה יריב, ויהורם שדה, בנו של יצחק שדה, שהגיעו זה עתה משדה-קרב אחר (ראה הבקבוק

יודת "תלדומיד" חיפוש אחרי הקוטל

המדענים: בשבעת החודשים האחרונים, נולדו בישראל עשרים ילדים עם מומים בגפיים — "ילדי תלדומיד", כפי שהם נקראים (המשך בעמוד 22)

הלא-ינכון בראש הלא-ינכון, במדור דחל המרחלת). הם אספו למכוניתם את הפצוע, מהירו להעבירו לאיכילוב. כמות חומר הנפץ שהתפוצצה, יכולה

הוא הם

האשים קצין משטרה בכיך שעזר לאנשי סינדיקאט הפשע

האשימו אותו השבוע שהיה מעורב בפריצה לשם גניבה ובסחיטה באמצעות מיסמכים

ולכיבוד למדה עקרון זה כבר מזמן: גוויה אחת זו טרגדיה. מאה גוויות זו כבר קומדיה. השבוע לא ידעו קוראי העיתונים בישראל אם לבכות או לצחוק. מעצרו של כתבו הכלכלי של הארץ יגאל לביב, כחודש בקשירת קשר לבצע פריצה על מנת לגנוב מיסמכים, כטענת המשטרה, שבא שבועות מספר אחרי מעצר דמות בכירה אחרת בעיתונות הישראלית — כתבו ה' צבאי של מעריב אלי לנדאו — יכול היה

אילו מצאה ועדת הבירור, שמינה שר המשטרה לצורך זה, כי אומנם היה יסוד להאשמותיו של לביב, כי אז היתה משטרת ישראל מצטיירת כדמות של משטרה מושחתת הפועלת בשרות מגנוני פשע. כדי לטהר את עצמה נקטה המשטרה בשיטת התגוננות תוקפנית, של הזרת מלחמה נגד תוקפיה. נציגיה שהופיעו בפני ועדת הבירור הפכו את הקערה על פיה. הם טענו כי כל מעורבותה של ה-

המשטרה מחזירה מהלומה

להוליד רק תגובות של גיחוך ובדיחות על חשבון ציבור העיתונאים כולם. "יש לי סקופ!" התבדה עתונאי בבית סוקולוב בתל-אביב, "מאמר בשם, הפשע המאורגן בעיתונות הישראלית בעיניו של מומחה, מאת מאיר לנסקי".

מעבר לליגלוג השתררה התדהמה. ה' הלם על שאנשים העוסקים במקצוע שגור עד לשמור על המוסר הציבורי נקשרים בפרשנות פליליות, היה גדול לכשעצמו. אבל עם מעצרו של יגאל לביב ערב ראש השנה היה זעזוע גדול עוד יותר. משום שהוא לבש צורה של הכרות מלחמה בין המימסד, באמצעות המשטרה, על העיתונות הלוחמת.

הגנה באמצעות התקפה

א היה זה סוד כי משטרת ישראל עומדת להתלבש על העיתונאי יגאל לביב. ימים ספורים אחרי שפירסם את פרשת הניסיון להכישת מסמכים אודות מאיר לנסקי ונציג טטאשר, שהוכשל לדבריו בידי תתיניצב אהרון שלוש, הסתבר כי אנשי המשטרה החלו לאסוף חומר על אישיותו ופעולותיו של יגאל לביב. כי הפירסום בהארץ הטיל חשד כבד ביותר על משטרת ישראל. הוא האשים למעשה את אחד מקציניה הבכירים ב' סינדיקאט לאנשים המוכרים כראשי סינדיקאט הפשע הבינלאומי.

משטרה בפרשת מיסמכי לנסקי לא נועדה כדי לתפוס את לנסקי או עורך-הדין חיים בסוק במעשים בלתי חוקיים, אלא כדי לתפוס את העיתונאי יגאל לביב בנסיון לסחיטת כספים.

אולם על מנת להסביר כיצד עלה פתאום במוחם הרעיון כי יגאל לביב הוא הח' שוד העיקרי בנסיון לבצע עבירה בפרשה, היו אנשי המשטרה צריכים להציג מידע בפני הוועדה. מידע זה הוצג בצורת חשד דות, שלדברי המשטרה קדמו אצלה ב' הרבה לפירסומו של לביב, לפיהן ניסה לביב כבר בעבר לסחוט כספים מאנשים באמצעות מסמכים.

החשדה זו, למרות שפרטיה הועלמו מי הציבור לפי צו שר המשטרה, מופיעה לכל אורך החלטתה של הוועדה וללא ספק שימשה בסיס עיקרי לקביעתה כי הקצין שלוש נקי מכל חשב וחסד בפרשה.

כאן יש צורך להדגיש ולהבהיר, כי כרברי אנשי המשטרה כמו ב' החלטות הוועדה, מדובר בחשד דות כבד, שלא רק שלא אומתה, אלא שעד לפירסום מסמכות הוועדה לא נעשה גם שום נסיון ל' אמתם.

מבלי לנסות לקבוע אם אומנם ביצע יגאל לביב את המעשים שמייחסת לו עתה המשטרה, הרי בעצם התנהגות זו יש פסול חמור ביותר:

● העובדה שוועדת הבירור בזכותה את הקצין שלוש הטילה ופירסמה חשדות חמורים של סחיטה כלפי יגאל לביב, מ-